

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 234-1905)

Originalt emne

Lystanlæg

Lystanlæg/Lystanlæg i Almindelighed

Marselisborg

Riis Skov

Riis Skov/Skoven i Almindelighed

Skovene

Uddrag fra byrådsmødet den 7. september 1905 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 234-1905)

Fra Harald Jensen var

indkommet saalydende Forslag:

"Al Indhegning med Pigtraad langs offentlige Veje og Gangstier i Kommunens Anlæg og Skove fjærnes og erstattes med andet Hegn".

Formandenvildegive Forslaget sin Tilslutning. Pigtraadshegnenegjorde efter hans Mening ikke nævneværdig Gavn, og i hvert Tilfælde stod den Nytte, de gjorde, ikke i Forhold til den Skade, de kunde forvolde paa Personer og Dyr.

Schourup maatte i Modsætning til Formanden hævde, at Erfaringen viste, at Anbringelse af Pigtraadshegn var det eneste, hvorved man kunde skærme de unge Plantringer, og han skulde derfor fraraade, at man forbød al Anvendelse af saadant Hegn. Saaledes som dette Hegn anbragtes i Riis Skov med en glat Mødetraad paa den udvendige Side, kunde sikkert

ingen uforvarende komme til Skade ved det, og han havde da heller ikke hørt, at dette nogensinde var passeret.

Johan Pedersen gik ud fra, at der i Forslaget var tænkt paa de almindelige Færdselsveje i Skovene, da der i disse ingen egentlig offentlige Veje fandtes, og under denne Forudsætning maatte han slutte sig til den foregaaende Taler, idet ogsaa han mente, at man ikke helt kunde undvære Pigtraadshegn. Der var i hvert Tilfælde i Marselisborg Skov enkelte Partier, hvor en effektiv Indhegning var absolut nødvendig, f. Eks. langs Skovdalsvejen og ved Indgangen til Marselisborggaarden, hvor der fandtes et med Ædelgran beplantet Stykke, der maatte skærmes mod Ødelæggelse. I modsat Tilfælde kom man let i den Nødvendighed helt at maatte aflukke Dele af Skovene for Folk. Han kunde derimod gerne gaa med til at indskrænke Anvendelsen af Pigtraad saa meget som muligt, og han skulde derfor foreslaa, at man ændrede det foreliggende Forslag derhen, at Pigtraad som Hegn langs befærdede Veje og Gangstier i Kommunens Skove og Anlæg fjærnedes saavidt muligt, og at der, hvor man i særlige Tilfælde ikke kunde undvære saadant Hegn, anbragtes en glat Mødetraad i passende Afstand udenfor Pigtraaden.

Laursen forstod det fremsatte Forslag saaledes, at al Pigtraadshegn straks skulde borttages og erstattes af andet Hegn. Det forekom ham, at man, forinden man bestemte sig hertil, maatte have nogenlunde Besked om, hvad dette finansielt set betød for Kommunen.

Harald Jensen kunde ikke gaa ind paa de af Schourup anstillede Betragtninger over Nødvendigheden af Pigtraadshegn og Nyttens af den omtalte Mødetraad. Han maatte vedvarende holde paa, at Pigtraadshegnene gjorde mere Skade end Gavn, idet fredeligt Spaserende meget let forulempedes af dem, medens Personer, der vilde over Hegn hegnene uden Vanskelighed kunde passere dem. Han vilde derfor fastholde sit Forslag om, at al Pigtraadshegn - der, om han saa maatte sige, skar ham i Øjnene - blev fjærnet fra de almindelige Færdselsveje i Skovene og Anlægene.

Thomsen vilde nærmest slutte sig til det af Johan Pedersen stillede Forslag.

Pigtraadshegnene maatte selvfølgelig ikke genere de Spaserende, men dette kunde ogsaa undgaas ved Anbringelse af Mødetraad. Det maatte ogsaa til Fordel for Pigtraaden erindres, at Drengene meget ofte brugte de af glat Traad bestaaende Hegn til at klatre og gyngte paa, hvilket bevirkede Hegnenes Ødelæggelse til Udgift for Kommunen.

Schourup skulde over for Harald Jensen gentage, at det erfaringsmæssigt var godtgjort, at alene Pigtraadshegn kunde holde uvedkommende ude fra Plantringerne. Skulde man

derfor ikke se sig nødsaget til at opgive al rationel Skovdrift, maatte saadan Indhegning delvis bibeholdes. Saasnart Plantringerne var stærke nok til at taale Færdsel, bortfjernede man altid Indhegningen.

Lottrup maatte gøre gældende, at man heller ikke i Kommunens Anlæg overalt kunde undvære Pigtraadshegn.

Jul. Andersen var overbevist om, at de fleste i Hovedsagen var enige med Harald Jensen, men han maatte dog i Overensstemmelse med flere af Talerne erkende, at der fandtes Steder i Kommunens Skove og Anlæg, hvor man ikke godt kunde fjerne Pigtraadene, og hvor de heller ikke gjorde nogen Skade. Over Stakittet bag " Vennelyst" var saaledes trukket en Pigtraad for at hindre, at Folk klatrede over dette, men den vilde vel ingen paastaa kunde genere de Spaserende. Naar Harald Jensen havde udtalt, at Pigtraad skar ham i Øjnene, skulde han dertil sige, at det virkelig ogsaa kunde skære en i Øjnene at se, hvorledes Plantringer, paa hvilke der var ofret Tid og Penge, kunde blive nedtrampede og ødelagte, naar de ikke var tilstrækkelig indhegnede. Skulde man erstatte Pigtraadshegn med andet Hegn, vilde det blive en betydelig Udgift for Kommunen.

Harald Jensen havde selvfølgelig ikke noget mod, at der anbragtes Pigtraad, hvor denne ikke kunde skade Folk, som f. Eks. oven over et 3 å 4 Alen højt Stakit, men han maatte iøvrigt vedvarende tilraade at vedtage det af ham fremsatte Forslag.

Filttenborg vilde støtte det af Johan Pedersen stillede Ændringsforslag.

Det vedtoges at paalægge de paagældende Udvalg i Kommunens Skove og Anlæg at anvende Pigtraad saa lidt som muligt og kun, hvor unge Plantringer og lignende gør det absolut nødvendigt, og da med Beskyttelsestraad i passende Afstand fra Pigtraaden.